

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเอกสารหลักสูตร มุ่งศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบของหลักสูตร โดยมีการดำเนินการวิจัยดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ของสถาบันการศึกษาพยาบาลในประเทศไทย
๒. เพื่อเปรียบเทียบหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ของสถาบันการศึกษาพยาบาล
๓. เพื่อศึกษาเชิงวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างหลักสูตรพยาบาลศาสตร์กับแผนพัฒนาการสาธารณสุขแห่งชาติฉบับที่ ๖

วิธีดำเนินการวิจัย

๑. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๑.๑ ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ หลักสูตรของสถาบันการศึกษาพยาบาลในสังกัดต่าง ๆ ดังนี้

๑.๑.๑ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย แบ่งเป็น

๑) สถาบันที่อยู่ในส่วนกลาง มี ๒ สถาบัน คือ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๔๓๔) โรงเรียนพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล (ตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๓)

๒) สถาบันที่อยู่ในส่วนภูมิภาค มี ๔ สถาบัน คือ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น (ตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๓) คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (ตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๕ เดิมรวมอยู่ในคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่) คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๖) และ

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางเขน (ตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๖)

๑.๑.๒ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข มี ๒๑ สถาบัน คือ วิทยาลัยพยาบาล
 กรุงเทพ (ตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๔) วิทยาลัยพยาบาลพุทธชินราช พิษณุโลก (ตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๑)
 วิทยาลัยพยาบาลนครราชสีมา (ตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๗) วิทยาลัยพยาบาลนราธิวาส (ตั้งเมื่อ
 พ.ศ. ๒๕๐๕) วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี (ตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๘) วิทยาลัยพยาบาล
 สงขลา (ตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๘) วิทยาลัยพยาบาลสรรพสิทธิ์ประสงค์ อุบลราชธานี (ตั้งเมื่อ
 พ.ศ. ๒๕๑๓) วิทยาลัยพยาบาลสุราษฎร์ธานี (ตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๓) วิทยาลัยพยาบาลสวรรค
 ประชาธิปไตย นครสวรรค์ (ตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๓) วิทยาลัยพยาบาลสุรินทร์ (ตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๖)
 วิทยาลัยพยาบาลอุดรธานี (ตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๔) วิทยาลัยพยาบาลชัยนาท (ตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๐)
 วิทยาลัยพยาบาลชลบุรี (ตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๑) วิทยาลัยพยาบาลลำปาง (ตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๑)
 วิทยาลัยพยาบาลสระบุรี (ตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๑) วิทยาลัยพยาบาลพะเยา (ตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๕)
 วิทยาลัยพยาบาลพระพุทธบาท สระบุรี (ตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๕) วิทยาลัยพยาบาลราชบุรี (ตั้งเมื่อ
 พ.ศ. ๒๕๒๖) วิทยาลัยพยาบาลอุดรดิตถ์ (ตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๖) วิทยาลัยพยาบาลศรีมหาสาร
 คาม (ตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๖) และ วิทยาลัยพยาบาลนครศรีธรรมราช (ตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๖)

๑.๑.๓ สังกัดกระทรวงกลาโหม และ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงกลาโหม
 รับผิดชอบ ๓ สถาบัน คือ โรงเรียนพยาบาลทหารอากาศ (ตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๑) วิทยาลัยพยาบาล
 กองทัพบก (ตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๗) วิทยาลัยพยาบาลสมเด็จพระปิ่นเกล้ากองทัพเรือ (ตั้งเมื่อ
 พ.ศ. ๒๕๑๑) กระทรวงมหาดไทย รับผิดชอบ มี ๒ สถาบัน คือ วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ โรง
 พยาบาลตำรวจ (ตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๓) วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ (ตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๗
 เดิมคือโรงเรียนพยาบาลผดุงครรภ์และอนามัยโรงพยาบาลวชิระและโรงพยาบาลกลาง)

๑.๑.๔ สถาบันการศึกษาพยาบาลองค์การการกุศล มี ๑ สถาบัน คือ
 วิทยาลัยพยาบาลสภาภาษาไทย (ตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๗) สถานศึกษาสมทบจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑.๑.๕ สถาบันการศึกษาพยาบาลเอกชน มี ๓ สถาบัน คือ
 คณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค มหาวิทยาลัยพายัพ (ตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๖) คณะพยาบาลศาสตร์
 วิทยาลัยพยาบาลหัวเฉียว (ตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๕) และ คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยคริสเตียน
 (ตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๗)

๑.๒ กลุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดำเนินการโดยวิธีเจาะจง (purposive sampling) มีข้อกำหนดว่า หลักสูตรจากสถาบันการศึกษาพยาบาลแต่ละสังกัดจะต้องเป็นหลักสูตรของสถาบันที่ก่อตั้งมานาน และหลักสูตรได้มีการพัฒนาตามลำดับ ได้กลุ่มตัวอย่างดังนี้

๑.๒.๑ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย แบ่งเป็น

๑.๒.๑.๑ ในส่วนกลาง ได้แก่ โรงเรียนพยาบาลรามาธิบดี
มหาวิทยาลัยมหิดล*

๑.๒.๑.๒ ในส่วนภูมิภาค ได้แก่ คณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น

๑.๒.๒ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ได้แก่ วิทยาลัยพยาบาลกรุงเทพ

๑.๒.๓ สังกัดกระทรวงกลาโหมและกระทรวงมหาดไทย ได้แก่ โรงเรียน
พยาบาลทหารอากาศ

๑.๒.๔ สถาบันการศึกษาพยาบาลองค์การการกุศล ได้แก่ วิทยาลัยพยาบาล
สหประชาชาติไทย

๑.๒.๕ สถาบันการศึกษาพยาบาลเอกชน ได้แก่ คณะพยาบาลศาสตร์
แมคคอร์มิค มหาวิทยาลัยพายัพ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี ๒ ชุด คือ

ชุดที่ ๑ แบบวิเคราะห์หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ มีลักษณะเป็นตารางเลือกตอบ
ปลายเปิด สำหรับผู้เชี่ยวชาญแต่ละสถาบันที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มี ๔ ส่วน คือ จุดมุ่งหมายของ
หลักสูตร รูปแบบการจัดเนื้อหาสาระและประสบการณ์ กิจกรรมการเรียนการสอน การวัด
และประเมินผลการเรียนการสอน

ชุดที่ ๒ แบบวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างหลักสูตรพยาบาลศาสตร์กับแผน
พัฒนาการสาธารณสุขแห่งชาติฉบับที่ ๖ มีลักษณะเป็นตารางเลือกตอบปลายเปิด สำหรับผู้เชี่ยวชาญ
ชาวด้านการศึกษาพยาบาล

* เนื่องจากหลักสูตรคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล กำลังอยู่ในระหว่างปรับปรุง จึงไม่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้

๓. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ชุดที่ ๑ แบบวิเคราะห์หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

ขั้น ๑ ศึกษาจากตำรา งานวิจัย และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ

หลักสูตร

ขั้น ๒ กำหนดกรอบความคิดการวิเคราะห์หลักสูตรพยาบาลศาสตร์เป็น ๔ ส่วน ได้แก่ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร รูปแบบการจัดเนื้อหาสาระและประสบการณ์ กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ได้แบบวิเคราะห์มีลักษณะดังนี้

๒.๑ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

๒.๑.๑ จุดมุ่งหมายทั่วไป จะศึกษาในเรื่องคุณลักษณะที่พึง

ประสงค์ของบัณฑิต

๒.๑.๒ จุดประสงค์ของหลักสูตร ศึกษาหลักสูตรว่าได้ระบุ

พฤติกรรมการเรียนรู้ใน ๓ ด้าน ไว้อย่างไร

๒.๑.๒.๑ พุทธิศิลป์ กำหนดระดับการเรียนรู้ ๖

ระดับ คือ ๑) ความรู้ ๒) ความเข้าใจ ๓) นำไปใช้ ๔) วิเคราะห์ ๕) สังเคราะห์ ๖) ประเมินค่า

๒.๑.๒.๒ จิตศิลป์ กำหนดระดับการเรียนรู้ ๕

ระดับ คือ ๑) รับรู้ ๒) ตอบสนอง ๓) สร้างคุณค่า ๔) จัดระบบ ๕) สร้างลักษณะนิสัย

๒.๑.๒.๓ ทักษะศิลป์ กำหนดระดับการเรียนรู้

๕ ระดับ คือ ๑) เลียนแบบ ๒) ทำตามแบบ ๓) ทำอย่างถูกต้อง ๔) ทำอย่างต่อเนื่อง ๕) ทำเองเป็นธรรมชาติ

๒.๒ รูปแบบการจัดเนื้อหาสาระและประสบการณ์ จะศึกษาลักษณะการจัดหลักสูตรว่าเป็นรูปแบบใดต่อไปนี้

๒.๒.๑ รูปแบบหลักสูตรที่ยึดสาขาวิชาหรือเนื้อหาวิชาเป็นหลัก (Designs focused on disciplines / subjects)

๒.๒.๒ รูปแบบหลักสูตรที่ยึดกิจกรรมและปัญหาของสังคมเป็นหลัก (Designs focused on social activities and problems)

๒.๒.๓ รูปแบบหลักสูตรที่ยึดความต้องการและความสนใจของผู้เรียนเป็นหลัก (Designs focused on individual needs and interests)

๒.๒.๔ รูปแบบหลักสูตรที่ยึดทักษะกระบวนการเป็นหลัก (Designs focused on process skills)

๒.๒.๕ รูปแบบหลักสูตรที่ยึดสมรรถภาพเป็นหลัก (Designs focused on specific competencies)

๒.๓ กิจกรรมการเรียนการสอน จะศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอน รายวิชาต่าง ๆ ในหมวดวิชาชีพ ว่ามุ่งเน้นลักษณะใดต่อไปนี้

๒.๓.๑ เน้นการถ่ายทอดความรู้ของผู้สอน เช่น การสอนแบบบรรยาย สาทิต ฯลฯ

๒.๓.๒ เน้นผู้สอนกับผู้เรียนดำเนินการร่วมกัน เช่น การอภิปรายกลุ่มย่อย การแสดงบทบาทสมมติ การประชุมกลุ่มการพยาบาล ฯลฯ

๒.๓.๓ เน้นให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติภายใต้การนิเทศของผู้สอน เช่น การสัมมนา การศึกษาผู้ป่วยเฉพาะราย (nursing care study) วิเคราะห์กรณีเฉพาะ (case analysis method) ฯลฯ

๒.๓.๔ เน้นความสนใจและความต้องการของผู้เรียน เช่น การศึกษานอกสถานที่ การสอนเฉพาะกรณี (case incident) ฯลฯ

๒.๔ การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน รายวิชาต่าง ๆ ในหมวดวิชาชีพ จะศึกษาในด้าน

๒.๔.๑ ลักษณะการประเมินผล ได้แก่ ประเมินผลก่อนเรียน ประเมินผลระหว่างดำเนินการสอน และ ประเมินผลหลังเรียน

๒.๔.๒ เครื่องมือในการวัดผล ได้แก่ แบบทดสอบ แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ ฯลฯ

๒.๔.๓ วิธีการประเมิน ได้แก่ การวัดอิงกลุ่ม การวัดอิงเกณฑ์ ชุดที่ ๒ แบบวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตกับแผนพัฒนาการสาธารณสุขแห่งชาติฉบับที่ ๖ มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

๑. ศึกษาวิเคราะห์แผนพัฒนาการสาธารณสุขแห่งชาติฉบับที่ ๖ จากเอกสาร

๒. ยกร่าง "คำสำคัญ" ที่ปรากฏในแผนร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

๓. นำ "คำสำคัญ" ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาพยาบาลช่วยพิจารณา
แก้ไข ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อหาข้อสรุปของ "คำสำคัญ" สำหรับการคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญ
มีเกณฑ์ว่าผู้เชี่ยวชาญจะต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(๑) เป็นผู้เกี่ยวข้องในการผลิตและ การใช้พยาบาลวิชาชีพเป็นเวลา
อย่างน้อย ๕ ปี

(๒) มีการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเอก และทำหน้าที่เกี่ยวกับการ
ศึกษาพยาบาล เป็นเวลาอย่างน้อย ๕ ปี

ได้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๕ คน เมื่อผู้เชี่ยวชาญพิจารณาแล้วมีความคิด
เห็นตรงกัน ๒ ใน ๓ ถือเป็นข้อตัดสิน

๔. ปรับปรุงแก้ไขตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ได้แบบ
วิเคราะห์ความสอดคล้องที่สมบูรณ์ ซึ่งประกอบด้วย "คำสำคัญ" จำนวน ๒๘ คำ ต่อไปนี้

๑. การพัฒนาคุณภาพชีวิต
๒. ความจำเป็นพื้นฐาน
๓. การสาธารณสุขมูลฐาน (ทั้งในเขตเมืองและชนบท)
๔. การควบคุมป้องกันโรค
๕. การส่งเสริมสุขภาพ
๖. การศึกษาพยาบาล
๗. การฟื้นฟูสภาพผู้ป่วย
๘. ปัญหาสาธารณสุข (วิธีการศึกษาปัญหาตามสภาพความเป็นจริง)
๙. นวัตกรรมสาธารณสุข
๑๐. การมีส่วนร่วมของประชาชน (ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต)
๑๑. กฎหมายสาธารณสุข (พระราชบัญญัติการพยาบาลและผดุงครรภ์
พ.ศ. ๒๕๒๘)
๑๒. การอาชีวอนามัย
๑๓. การสุขาภิบาล

๑๔. การอนามัยสิ่งแวดล้อม
๑๕. พืชสมุนไพร
๑๖. การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
๑๗. การป้องกันการติดยาและสารเสพติด
๑๘. การคุ้มครองผู้บริโภค
๑๙. กระบวนการเตรียมชุมชน
๒๐. การประชาชาติเทศ
๒๑. การประชาสัมพันธ์
๒๒. การพัฒนารูปแบบและเทคนิควิธีการบริการสาธารณสุข (การพัฒนาผู้นำกลุ่มหรือทีมงาน หลักและวิธีการถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยี การพึ่งพาตนเองของประชาชน การเผยแพร่วัฒนธรรม)
๒๓. ระบบบริการสาธารณสุข (ระบบโครงสร้าง ระบบการส่งต่อผู้ป่วย ระบบสนับสนุนความรู้ เทคนิค และวิชาการ การปรับปรุงคุณภาพของบริการสาธารณสุขในลักษณะผสมผสาน)
๒๔. การบริหารงานสาธารณสุข (การกำหนดและการพัฒนานโยบาย การวางแผน การบริหารทรัพยากร ระบบข้อมูลข่าวสาร การติดตามประเมินผล การกระจายอำนาจในการบริหารงานสาธารณสุข บทบาทของประชาชนในการมีส่วนร่วม การกำหนดปัญหาและความต้องการของชุมชน วิธีการแก้ปัญหาในชุมชน การบริหารทรัพยากรในชุมชน วิธีการสนับสนุนของภาครัฐและเอกชน)
๒๕. การประสานงานภายในสาขาและระหว่างสาขา (กลไกการประสานงานและสื่อความหมาย การประสานงานระหว่างภาครัฐและเอกชน)
๒๖. การพัฒนาองค์การ (การแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างหน่วยงาน การจัดบริการสาธารณสุข การศึกษานโยบาย การวิจัย การพัฒนาเทคโนโลยี)
๒๗. การพัฒนากำลังคน (การบริหารงานบุคคล)
๒๘. ระบบการเงิน (การบริหารงบประมาณในชุมชน การประกันสุขภาพ การสงเคราะห์ด้านการรักษาพยาบาล)

๔. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

ชุดที่ ๑ แบบวิเคราะห์หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ ได้ดำเนินการวิเคราะห์ ๒ ขั้นตอน คือ

ขั้น ๑ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ด้วยตนเอง โดยนำหลักสูตรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ตามแบบวิเคราะห์ที่สร้างขึ้น ภายใต้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ขั้น ๒ นำผลการวิเคราะห์ในข้อ ๑ ให้ผู้เชี่ยวชาญของแต่ละสถาบันการศึกษาพยาบาลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้อง ผู้เชี่ยวชาญที่จะตรวจสอบผลการวิเคราะห์ดังกล่าวประกอบด้วย

๑) คณบดี หรือ ผู้อำนวยการวิทยาลัย

๒) หัวหน้าภาควิชา หรือ แผนกวิชา หรือ อาจารย์ที่เป็นหัวหน้ารับผิดชอบรายวิชาต่าง ๆ ในหมวดวิชาชีพ

ได้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๗๑ คน จากสถาบันต่าง ๆ ดังนี้
โรงเรียนพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน ๒๔ คน คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จำนวน ๘ คน วิทยาลัยพยาบาลกรุงเทพ จำนวน ๑๐ คน โรงเรียนพยาบาลทหารอากาศ จำนวน ๑๔ คน วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย จำนวน ๔ คน และคณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค มหาวิทยาลัยพายัพ จำนวน ๖ คน โดยมีวิธีการตรวจสอบดังนี้

๒.๑ การตรวจสอบในส่วนที่เกี่ยวข้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและรูปแบบการจัดเนื้อหาสาระและประสบการณ์ โดยผู้เชี่ยวชาญที่เป็นเจ้าของหลักสูตรแต่ละสถาบัน ได้แก่ คณบดี ผู้อำนวยการวิทยาลัย หัวหน้าภาควิชา หัวหน้าแผนกวิชา และอาจารย์

๒.๒ การตรวจสอบในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน เฉพาะผู้เชี่ยวชาญที่เป็นหัวหน้ารับผิดชอบรายวิชาต่าง ๆ ในหมวดวิชาชีพเท่านั้น ได้แก่ หัวหน้าภาควิชา หัวหน้าแผนกวิชา และอาจารย์ที่เป็นหัวหน้า

เมื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแล้ว ในกรณีที่มีข้อสงสัยได้นำกลับไปสัมภาษณ์เพิ่มเติม ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญถือเป็นข้อตัดสินใจ และผลการวิเคราะห์ได้นำเสนอไว้ในบทที่ ๔

ชุดที่ ๒ แบบวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตกับแผนพัฒนาการสาธารณสุขแห่งชาติฉบับที่ ๖

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ด้วยตนเอง โดยใช้แบบวิเคราะห์ความสอดคล้องเป็นเกณฑ์

๕. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ใช้ค่าร้อยละ

๖. การเสนอผลการวิเคราะห์ จะเสนอใน ๓ ประเด็น คือ

๖.๑ องค์ประกอบของหลักสูตร แต่ละสถาบันใน ๔ ส่วน คือ จุดมุ่งหมายทั่วไป รูปแบบการจัดเนื้อหาสาระและประสบการณ์ กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน เสนอเป็นตารางวิเคราะห์ ประกอบคำบรรยาย

๖.๒ เปรียบเทียบองค์ประกอบของหลักสูตรแต่ละสถาบัน เสนอเป็นตารางวิเคราะห์ ค่าร้อยละ ประกอบคำบรรยาย

๖.๓ ความสอดคล้องระหว่างหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตกับแผนพัฒนาการสาธารณสุขแห่งชาติฉบับที่ ๖ เสนอเป็นตารางวิเคราะห์ ค่าร้อยละ ประกอบคำบรรยาย